Wid hwaßen af den krökta ström,
Som tyckes kärlek, kärlek susa,
Lät ömma känslor dig förtjusa,
War lycklig, älska, njut och dröm.

2.

Men wet, den under kärleks-twång,
Ack, hwilket twång! sig hunnit gifwa,
Bör första känslan trogen blifwa;
Ty hjertat älskar blott en gång.

3.

Sitt lugn den aldrig återfår,
Som mot en trogen skönhet bryter:
Om tusen band han sedan knyter,
Skall ängren följa i hans spår.

4.

Ack nej! der bröst mot bröst förent,
Sig i hwarannans känslor sluter,
Der hjertat utan mättnad njuter
Och nöjet är, som ljuset, rent.

Säljas i Stockholm i Björnståhls Bokhandel.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

GS 37

Baggens-Gatan.

Mollberg höll flaskan och Bredström satt
midt emot dörrn,
Klädd i sin randiga hemwäfda räck och wäst,
Klacka en toffel, små pigorna nicka i hwart hörn,
Gubben han nicka och grála med pryl och läst.
Utan för bod-dörrn; min Bror,
På luckan himmelsblå och grann,
Wändes twå målade skor
Emot hwarann;
I en grå och sprucken sky
Står en stöfwel stolt och spånd
Underst syns en toffel wånd,
Wänder åt Bollhus-gränd.

Mollberg ropa, skál mina dufwor okånd och
kånd,
Grek, Turkinne, Tatterska och Morjan!
Mot min flaska och mot skinn-förklå kring min
land
Astrilds pilar blänka som rödt saffian.

2.

Bredström klacklappa en stöfwel och än han
smorde skon,
Karfwa sin rulle, sjöng wisor kring hela plan;
Der bor, sjöng Bredström, den tjocka Ma-
lena, bred i ron,
Hon med regnkappan och trasiga farbolan,
Hon Malena du wet,
Med Chirandollerna, — Hwa ba?
Breder i gumpen och fet —
Bor hon der? ja.
Har hon lika wacker hy?
Nej nu är hon ful och grå,
Hennes wackra ögon blå
Kunna ej mer förmå.
Der midt öfwer, högt öfwer porten, ser du då?
Der bo flickor ända högt upp i wind,
I hwar sång fliß och rasa twå och twå,
Under sång och kyßar på mund och kind.

3.

A-p-pel-bomskan, — Nå stamma din hund,
sáj rigtigt ut —
Bo, bo, bo, bor hon der? — Ja, der står
hon i dörrn,
Prydd med plymager, blå krage och grå kam-
lottsurtout.
Skörtena flägta med snilljor i alla hörn,
Toffeln framskjuter sin tipp,
Så högröd som det röda lack,
Nedwikt, uppdragen på kipp,
Med snöhwit klack;
Parasollen grön och ny,
Fladdrar stolt i Nymfens hand,
Förklå, bröstlapp, flor och band
Jemkar hon litet grand.
Baktill gömes den ljusbruna luggen ofta ibland
I en gammal urblekter Phaeton,
Fram i fronten glitrar en blomma, der en rand
Af små perlor framtittar någon gång.

4.

Få, så, så, såfångt att slippa i köket in — Å jo,
Klappa på luckan och hosta och bulta på;
Katten i spisen han jamar och krassar med sin klo
Wißt å hon hemma, ja det å hon, posito.
Hör på Fidella i fållen,
Hon skäller i kanapén,
Wißt å hon hemma Mamselln,
Å långesen.
Här å inte annat råd,
Bulta på och namnet sáj,
Släpp bror Wingmark in och mej,
Söta min lilla nåd.
Lät upp dörren, här kommer nu ett herrebåd,
Si min sköna, här är min hand och din;
Akta kjorteln, si hur han fladdrar i hwar wåd;
Släck ut ljuset, nu å min Lotta min.